

Wodymidaj – Kwiat Jabłoni

Wrzuceni są w świat
I wrzuceni są w siebie
Ooo wszyscy pod niebem
Czy będziesz żył tak jak pan
Lub gdzieś pod płotem i sam
Ooo tego nie wiesz
Czy będziesz żył pośród gór
Czy może miast wielkich mur zasłoni je
Wrzuceni w siebie
Jak wielki pożar jest świat
Co wiecznie trawić się ma
Od nieba aż po ziemię
Więc przez płonący las
przeprowadź mnie
Niech z nieba spadnie
na mnie wielki deszcz
I przez płonący las przeprowadź mnie
Jak wielka rzeka wpłyn, uratuj mnie
I wciąż poznają ten świat
Poznają gwiazdy i ziemię
Ooo wszyscy pod niebem
Czy poznasz świat lejąc łzy
Lub w zgodzie z nim będziesz żyć
Zależy to tylko od ciebie
Czy będziesz stąpać po dnie
Lub z głową w chmurach we śnie
Aaa wrzuceni w siebie
Choć wiecznie płonie ten świat
To w sercu wierzę, że ja
Aaa już się nie zmienię
Więc przez płonący las
przeprowadź mnie
Niech z nieba spadnie
na mnie wielki deszcz
I przez płonący las przeprowadź mnie
Jak wielka rzeka wpłyn, uratuj mnie

